

4. NIEDZIELA ZWYKŁA – 1 II 2009

Lekarz całego stworzenia

Pan Jezus rozpoczyna swoją działalność w Galilei. Szczególnym miejscem Jego działania jest Kafarnaum nad Jeziorem Galilejskim. Św. Marek pisze, że po powołaniu pierwszych uczniów Pan Jezus przychodzi z nimi do Kafarnaum. W dzisiejszej ewangelii słyszymy, że w dzień szabat wchodzi On do synagogi i naucza, a następnie uzdrowia opętanego. Idąc za myślą ojców Kościoła, zwróćmy szczególną uwagę na to, że Pan Jezus rozpoczyna swoją działalność w dzień szabat. Dlaczego w dzień szabat?

Szabat – ukończenie dzieła stworzenia

Z opisu stworzenia świata w Księdze Rodzaju wynika, że dzień siódmy jest dniem odpoczynku Boga i jest dniem błogosławionym: „A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął. Wtedy Bóg pobłogosławił ów siódmy dzień i uczynił go świętym” (Rdz 2,2-3). W ten sposób dzień szabat, czyli sobota, staje się dniem poświęconym Panu Bogu, dniem świętym, o którym mówi przykazanie: „Pamiętaj, abyś dzień święty święcił” Jest to również dzień wdzięczności Panu Bogu za wspaniałe dzieło stworzenia.

Jednak stworzenie, które wyszło piękne i dobre z ręki Boga, zostaje skażone przez grzech człowieka. Dlatego Bóg posyła swojego Syna, aby uleczył stworzenie dotknięte skutkami grzechu.

Szabat – początek nowego stworzenia

Św. Ambroży, wielki doktor Kościoła zachodniego i biskup Mediolanu, zauważa, że Pan Jezus rozpoczyna dzieło odnowy całego stworzenia w szabat, czyli wtedy, gdy zostało dokończone dzieło pierwszego stworzenia. Poprzez swoją naukę i czyn wypędzenia ducha nieczystego w dzień szabat Pan Jezus objawia siebie jako Stwórcę nowego stworzenia. Odrodzenie stworzenia rozpoczyna się zatem w szabat. Kończy się czas starego stworzenia, a rozpoczyna się nowe.

Dzieło nowego stworzenia, które ma początek w dniu szabat żydowskiego, zostaje dopełnione przez śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa w pierwszy dzień po szabacie, czyli w niedzielę. W ten sposób niedziela staje się chrześcijańskim szabatem i świętowaniem nowego stworzenia w Jezusie Chrystusie.

Pan Jezus, który rozpoczyna swoją działalność w dzień szabat, objawia się jako Lekarz całego stworzenia. Jego nauczanie i uzdrowienie w dzień szabat jest znakiem nowego stworzenia, które zostaje uwolnione z niewoli zła.

Niedziela – dzień uzdrowienia

Dzisiejsza ewangelia przypomina nam o znaczeniu niedzieli. W świetle Bożego słowa odkrywamy, że jest to czas odnowienia i uzdrowienia całego stworzenia. Podobnie jak w Kafarnaum, w synagodze w dzień szabat, także dzisiaj i w każdą niedzielę Pan Jezus naucza z mocą i swoje nauczanie potwierdza czynem. Dokonuje się to podczas niedzielnej Mszy Świętej.

Św. Marek nie pisze, o czym uczył Pan Jezus w synagodze, ale wspomina o zdumieniu wszystkich, ponieważ „uczył ich jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w

Piśmie” (Mk 1,22). Otóż tę władzę nauczycielską i moc swojego słowa potwierdza Pan Jezus cudem wypędzenia złego ducha. Na słowa Pana Jezusa: „Milcz i wyjdź z niego!” (Mk 1,25), duch nieczysty z głośnym krzykiem wyszedł z opętanego człowieka. Uzdrawienie opętanego ukazuje moc słowa Pana Jezusa i staje się znakiem odnowienia stworzenia mocą tego słowa.

Na niedzielnej Mszy Świętej spotykamy się z tym samym Panem, który nie tylko wypowiada słowo, ale sam jest Słowem, przez które „wszystko się stało” (J 1,3). Jest żywym i działającym Słowem Boga Ojca (św. Cyryl Aleksandryjski). Przez swoje nauczanie w Kościele i przez sakramenty odnawia nasze serca, a przez nas odnawia też całe stworzenie. Świętowanie chrześcijańskiego szabat, czyli niedzieli, jest dla nas prawdziwym spotkaniem z Tym, który jest Lekarzem stworzenia.

ks. Włodzimierz Wołyniec